

Új nyár? Új életed – a Krisztusban!

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai nap igéjét, ahogyan megírva találjuk Ezékiel próféta könyve 18. fejezetének a 20.-tól a 32. verseiben a következőképpen: „Annak kell meghalnia, aki vétkezett. A fiú nem bűnhődik az apa bűne miatt, az apa sem bűnhődik a fia bűne miatt. Igazságáért csak az igaz kap jutalmat, a bűn pedig csak magát a bűnöst terheli. De ha a bűnös megtér, és nem követi el többé vétkeit, hanem megtartja minden rendelkezésemet, törvény és igazság szerint él: akkor élni fog, nem kell meghalnia. Azokat a vétkeket, amelyeket elkövetett, elfelejtem majd neki. Azokért az igaz tettekért, amelyeket véghezvitt, élni fog! Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az Úr –, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen. Ha pedig az igaz eltér az igazságtól, és gonoszságot művel, elköveti azokat az utálatos dolgokat, amelyeket a bűnös ember szokott, az ilyen éljen-e? Igaz tetteit, amelyeket azelőtt véghezvitt, elfelejtem: Hűtlenségéért, amelyre vetemedett, és vétkéért, amelyet elkövetett, meg fog halni! Ti azt mondjátok: Nem következetes az Úr. Figyeljete ide, Izráel háza! Én nem vagyok következetes? Inkább ti nem vagytok következetesek! Ha az igaz eltér igazságától, gonoszságot művel és meghal: azért hal meg, mert gonoszságot művelt. Ha pedig a bűnös megtér, és nem követi el többé a bűneit, hanem törvény és igazság szerint él, akkor megmenti az életét. Ha belátásra jut és megtér, és nem követi el többé a vétkeit, élni fog, nem hal meg. De Izráel háza azt mondja: Nem következetes az Úr. Én nem vagyok következetes, Izráel háza? Inkább ti nem vagytok következetesek! Ezért mindenkit a maga tettei szerint ítélek meg, Izráel háza! – így szól az én Uram, az Úr. Térjete hát meg, hagyjátok el vétkeiteket, és akkor nem fogtok elbukni bűneitek miatt! Hagyjatok fel vétkeitekkel, amelyeket elkövettetek, és újuljatok meg szívetekben és lelketekben! Miért halnátok meg, Izráel háza? Hiszen nem kívánom a halandó halálát – így szól az én Uram, az Úr –, térjete hát meg, és éljete!”

Urunk, Jézus Krisztus köszönjük, hogy a Te saját életed árán örök életet adtál nekünk – ott, a kereszten. A mi kezeink is beléd ütötték a szegeket. Kérjük, hogy élhessük meg a bűneink súlyát – és élhessük meg azt a felszabadító kegyelmet, amelyet Te adsz nekünk – ingyenesen. Támassz bennünk Urunk megtérést, hitet és új életet! Legyen ez a nyarunk a megújulás nyara! Ámen.

Kedves Testvéreim! **Ezékiel, Izráel papja, a babiloni fogságba cipelt vezetők egyike volt.** Nabukodonozor még néhány évig állni hagyta Jeruzsálemet, de **az ország már árva volt a vezetői nélkül – és a vezetők még árvábbak voltak az országuk nélkül.** Bűnvalló kesergéssel teltek a napjaik. Persze... A saját bűneinkkel szembenézni: nehéz. Sokkal könnyebb a népre mért közös büntetést okolni, vagy apáinkat, nagyapáinkat, és minden felmenőnket, akiknek a bűnei miatt most mi bűnhődünk. Cipeljük a sorsunkat, a karmánkat, a családi mintáinkat, a nehéz gyermekkorunkat... – és még milyen sok szavunk van arra, hogy hogyan hárítsuk el magunktól a felelősséget azért – ami a mi saját életünk.

Ezékiel igehirdetésének az első mondata mindezt rögtön a helyére teszi. „**Annak kell meghalnia, aki vétkezett**” (Ez 18,20). Itt szólal meg Berci: „*Kösz Péter... Ez rendes volt tőled... Dögöljünk meg mind! Ennél jobb hírrel esetleg nem tudnál minket útra bocsátani most, a nyári szünet előtti utolsó istentiszteleten?*” Kedves Berci! Köszönöm, hogy figyeltél. Még sokkal inkább köszönöm azt, hogy eltalálva érzed magadat. Elfacsarodott volna a szívem, ha azt kérdezted volna, hogy „*És ezt miért nekem mondod Péter? Hát ehhez nekem semmi közöm! Én ugyan nem vétkeztem...*” Mert bizony igaza van Pál apostolnak: „Nincsen igaz ember egy sem” (Róm 3,10).

Miért igen jó hír az, hogy „annak kell meghalnia, aki vétkezett”? Azért jó hír ez, mert felment minket a kollektív bűnösség alól. Nem terhel engem sem a szüleim, sem semmilyen rokonom vagy ismerősöm vétke. Egyedül csak a saját bűneimért vagyok felelős – de azokért igen. Ahogyan Mózes ötödik könyvében olvashatjuk: „Ne kelljen meghalniuk az apáknak a fiakért, a fiaknak se kelljen meghalniuk az apákért; mindenkinek csak a maga vétkéért kelljen meghalnia!” (5Móz 24,16). Vegyük azt észre, hogy ez nemcsak minket szabadít fel a kategóriákba sorolt elítélés alól („kikent ficsúr”, „kényes primadonna”, „tanár-kedvence”, „tetves-csöves”, satöbbi, satöbbi), hanem MINDENKIT. Azaz nem a „zsidók” juttatták a keresztre Jézust, hanem egy felheccelt tömeg. Nem a „németek” ölték meg a zsidókat, hanem azok az elvetemült emberek, akik élő emberek millióit megsemmisítendő tárgyként kezelték. Stb. Ezékiel arra figyelmezteti Izráel kesergő vezetőit, hogy az elhurcolásuk nem egy kollektív büntetés, ahol a kesergés éveit, évtizedeit várnak rájuk. Ezékiel – *Istentől kapott prófétai üzenetként* – azt hirdeti meg, hogy Isten megnyitott mindenkinek egy egyéni üdvözülési utat. Mi pedig már tudjuk, hogy Isten ezt a Krisztusban, a keresztben tette meg.

Ráadásul a világossá válik Ezékiel igehirdetéséből az is, hogy **a halál oka nem az elkövetett, hanem a meg nem bánt bűn**. „**Ha a bűnös megtér – akkor élni fog.**” Júdás igazi bűne sem az volt, hogy elárulta Jézust. (*Miért? Mert Jézusnak el kellett fogattatnia. Mert e nélkül nem válhatott meg volna bennünket.*) Júdás igazi bűne az volt, hogy Jézus elárulása után a saját kezébe vette a büntetését. Halálra ítélte saját magát – és öngyilkos lett. Ha Júdás odament volna a kereszthez bocsánatot kérni Jézustól, akkor nem tudom elképzelni azt, hogy az a Jézus ne bocsátott volna meg neki, aki az Őt keresztre feszítőkért is imádkozott és az Őt háromszor eláruló Pétert az egyház fejévé tette. De Júdás nem ment oda a kereszthez, mert nem bízott sem Jézus, sem Isten irgalmában. Kedves Testvéreim! Mi ne legyünk ilyenek! Legyen bennünk bizalom Isten irgalmában! Ezékiel a reménység embere volt. Mi se adjuk fel sose Jézus keresését! Mindenhol vezet út Jézushoz. Még a bűn mélységéből is. Sőt! Onnan igazán! És minden igazi út Jézushoz vezet. Azaz: a bocsánat nekünk már kétezer évvel ELŐBB megvolt, semmint az a bűnünk, amire a bocsánatot keressük. **Egy azonban nem hagyható el. Oda kell mennünk Jézushoz. Bűnbánó, de a kegyelmében bizakodó szívvel.** Ahogyan a zsidókhöz írt levél mondja: „Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk” (Zsid 4,16). És ha mindezt megtettük, ha ott állunk Jézusnál, a kegyelem trónusánál, akkor már minden jogunk és erőnk megvan arra, hogy ne Istennek panaszkodjunk, hogy a rossz körülvevett bennünket, hanem a minket körülvevő rossznak mondjuk, hogy Isten itt áll velünk. Erre kérte, és erre bízta Ezékiel az elkeseredett babiloni foglyokat.

Júdásnak tehát oda kellett volna mennie Jézushoz a bocsánataért esedezni. Ehhez meg kellett volna fordulnia, azaz régies magyar nyelven fogalmazva: meg kellett volna térnie az addig követett, Jézustól elfelé vezető útjáról. **Mindannyiunknak személyes felelősségünk van azért, hogy tudunk-e Jézus felé fordulni, azaz meg tudunk-e térni.** Mert a vallásosság átörökíthető ugyan, de a hit nem. A saját hitedért neked kell megküzdened – és sokszor meg is szenvedned. Mindannyiunk életében ott volt, van – *vagy ott lesz* – egy saját, személyre szabott „babiloni fogság”, amelyik rádöbbsent minket arra, hogy Jézus nélkül – semmit nem érő és elveszett az életünk. **DE!!!** Ha Jézus felé fordul az életünk, azaz, ha megtérünk, akkor Isten nemcsak, hogy nem emlegeti fel többet a mi korábbi vétkeinket, hanem el is törli őket. Kedves Testvéreim! Isten negatív teremtésre is képes. Azaz: Ki tud vonni valamit a létből teljesen. És ez nemcsak ördög vagy ember lehet, hanem a mi saját bűneink is. Ahogyan Ézsaiás írta és ahogyan a bevezető énekben énekeltük: „Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehérekké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehérekké lehettek, mint a gyapjú” (Ézs 1,18).

Ezékiel egy gyönyörű megfogalmazással mondja el ugyanezt a reménység-üzenetet: „**Ha pedig a bűnös megtér, akkor megmenti az életét.**” Van ám itt azonban az eredeti héber szövegben egy óriási csavar. A megmenti szó egy olyan igeformában, *piélben* áll, amellyel az Ószövetség szövege igen sokszor Isten teremtő tetteit szokta megjelölni. Azaz: nem mi mentjük meg a saját életünket azzal, hogy Jézushoz fordulunk (*megtérünk*), hanem Jézus mentett meg minket a kereszten, és ha odafordulunk a kereszt Jézusához, akkor válik ez a megmentettség a miénk.

Azonban a megtérés nem csak Jézushoz fordulás. Csak úgy tudsz odafordulni Jézushoz, hogy egyben EL IS FORDULSZ mindentől, ami nem Jézus. Hoppá... Itt van a nehézség... Sokan a Jézushoz való odafordulást egy kedves gesztusként értelmezik. Najó: bementem a templomba. Ránéztem a keresztre. Hát hiszen én oda-fordultam Jézushoz. Most nézem éppen! Igenám... De ha ez semmilyen változást nem okozott benned, akkor nem is volt semmi. Csak az a megtérés, amikor hátat tudsz fordítani annak, ami az addigi életedben hiba volt. Nem a saját erődből, hanem Jézus vonzása és hihetetlen ereje által, amit neked ingyen odaad. Ahogy Ezékiel írta kicsit korábban: „új lelket adok beléjük, eltávolítom testükből a kőszívet és hússzívet adok nekik” (Ez 11,19). És ahogyan Jézus kezdte a földi szolgálatát: „Térjetekek meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 4,17).

Mi tehát a legfontosabb üzenet erre a nyárra? Semmit sem fog érni ez a nyár, ha csak új kalandokat, és ha csak új felfrissülést ad majd neked. **Kérjed el a legfontosabb ajándékot a most következő nyárban: egy új életet – a Krisztusban.** És legyél abban biztos, hogy Jézus elmegy érted a világ végére is, akkor is, ha te voltál az utolsó, a századik elveszett juh, vagy felforgatja érted az egész házat, akkor is, ha te voltál az utolsó, a tizedik elveszett drachma. **És akkor – hidd el, mert Jézus tudta, látta és átélte ezt – óriási öröm lesz a mennyben.** Egyedül miattad, és a te új életed miatt. „Térjetekek hát meg, és éljetekek!” (Ez 18,32).
Ámen.